

[Frede Nielsen.]

i Virkeligheden træder i Stedet for Privatskolen. Jeg nævnte i min første Tale et Eksempel paa, hvor vidt man gaar, hvilket nazistisk Materiale der bruges ved den Hjemmeundervisning. Det forekommer mig at være nødvendigt for os at sikre os imod, at Nazismen paa en eller anden Maade kan overvinde heroppe. Medens de Allierede gør alt, hvad de kan for at udrydde Nazismen, hvor den viser sig, kan vi ikke tolerere, at nazistisk inficerede Lærere virker videre, eller at de ved den tyske Undervisning bruger Materialer, der er meget stærkt smittet af Nazismen. Derfor vil det være nødvendigt med Tilsyn med Hjemmeundervisningen, saa længe de nuværende Tilstande er raadende.

Jeg er ganske klar over, at vi ikke skal tage noget overilet Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde. Det er vi ganske enige i, og jeg tror heller ikke, man kan sige, at det vil være noget overilet Standpunkt. Vi har gennemdrøftet den Sag lige fra den 5. Maj. Der er ikke gaaet en eneste Dag, hvor vi ikke har talt om dette Spørgsmaal i Sønderjylland og i mange, mange andre Kredse, alle de danske Kredse i det hele taget, der interesserer sig for Grænsespørgsmaalet. Der er ikke noget overilet i det; vi har gennemtænkt det paa Kryds og tværs. Det er ganske rigtigt, at Sønderjylland alene afgør det ikke, og det kræver vi naturligvis heller ikke Adgang til, men der er dog mange af os, det gælder for Eksempel mig, der føler os i fuld Kontakt med vort Parti i det Standpunkt, vi har indtaget.

Jeg vil udtale Haabet om et positivt Resultat i det Udvalg, der nu kommer, og slutte med at sige, at det haster med Ordningen; den danske Skole trænger til Ro og Fasthed, og alle Parter maa være levende interesseret i, at der snarest skabes en endelig Ordning.

Jørgen Jørgensen: Den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen gav af den tidligere Undervisningsministers Stilling til dette Forslag, kan vistnok ikke være rigtig. Jeg kender ingen Enkeltheder med Hensyn til, hvad der er foregaaet i Ministermøderne; men jeg ved, at den daværende Undervisningsminister efter Drøftelsen i Ministermødet søgte Forbindelse med Partierne her i Rigsdagen, og at han fik Afslag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Stærmose i Dag har erkendt, fra et af de Partier, som var repræsenteret i Regeringen, og at han derefter ved ny Forhandling med den daværende Statsminister

maatte give op. Derfor er det ikke rigtigt at ville stille Sagen op paa den Maade, at den tidligere Undervisningsminister ikke gjorde, hvad der var muligt for at faa Forslaget fremmet. Jeg synes hellere, det ærede Medlem skulde have erkendt dette. Vi kan alle tage fejl; men naar man bliver gjort opmærksom paa, at det er en Fejl, maa man ikke lægge Ansvar paa en Mand paa et urigtigt Grundlag.

Jeg er enig i, at Forslaget maa gennemføres hurtigt, og har givet Udtryk for, at jeg mener, at Tilstanden dernede er uforsvarlig, og at vi har Forpligtelse til hurtigt at træffe Beslutning. Det ærede Medlem beklagede, at det ikke var sket tidligere, og i Diskussionen om Tidspunktet er jeg naturligvis ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen i, at vi maa gøre, hvad vi kan, for at en fremtidig varig Ordning kan gennemføres saa snart som muligt, og jo før vi kan finde et Grundlag for en saadan Ordning, des bedre er det naturligvis. Jeg synes blot ikke, at man her paa Forhaand skal forpligte sig til en Nyordning inden for saa kort et Tidsrum, som der kan blive Tale om, hvis vi sætter en Frist i Loven paa nogle ganske faa Maaneder. Under alle Omstændigheder, hvilken Ordning man end træffer for Fremtiden, kan man ikke uden videre ophæve eller afvikle de Skoleklasser, der mange Steder findes. Som sagt, jeg er klar til at drøfte den fremtidige Ordning og anser det for ønskeligt, at vi hurtigt kan blive enige om et Grundlag af mere varig Karakter.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Stærmose i hans Synspunkter med Hensyn til de tyske Pengeanbringelser i Privatskolerne dernede. Det var en Utilbørlighed, at man benyttede den Adgang, man havde til Penge, til at finansiere Mindretallets Skoler, som man gjorde. Jeg er enig i, at man bør tage haandfast paa de Ting og faa Forholdet afviklet paa en Maade, der svarer bedre til almindelig dansk Retsopfattelse og Tankegang end den Fremgangsmaade, Tyskerne har anvendt i Besættelsesaarene.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel talte om det Kendskab, jeg havde til den tyske Hjemmeundervisning. Jo, jeg har hørt om denne Hjemmeundervisning. Jeg har med stor Tilfredshed set paa det, naar Forældre med virkelig Interesse og Ansvarfølelse over for deres Børn lader dem undervise hjemme; men enhver, som kender Forholdene i Sønderjylland i Øjeblikket, ved meget godt, at den Hjemmeundervisning, som der foregaar inden for Mindretallet